

Kulturní kalendář města Dobrušky

červenec
srpen
1984

OBSAH:

Důvěrná zpráva o Aloisu Beerovi	1
100 let organizované protipožární ochrany v Pulicích	6
N A Š E Z P R Á V Y	
Zdařilý zájezd důchodců	7
93 majitelů nových občanských průkazů	7
Žáci čtyř ročníků středních škol končí	7
Březen - měsíc požární ochrany	7
Duben - měsíc bezpečnosti silničního provozu	8
Je to koníček nebo kůň?	8
Dobruští komunisté projednávali	9
Seznam občanů poskytujících drobné služby a opravy	9
Výzva členům ČSČK v Dobrušce	10
SPOLEČENSKÁ KRONIKA	10
Z Á V O D Y V D O B R U Š C E S E P Ř E D S T A V U J Í	
Východočeské vodovody a kanalizace — čistírna odpadní vody	11
Z Á V O D N Í K L U B J A S	
Zaznamenali jsme v ZK JAS ROH v květnu	12
PROGRAM KINA 70 NA ČERVENEC A SRPEN 1984	13

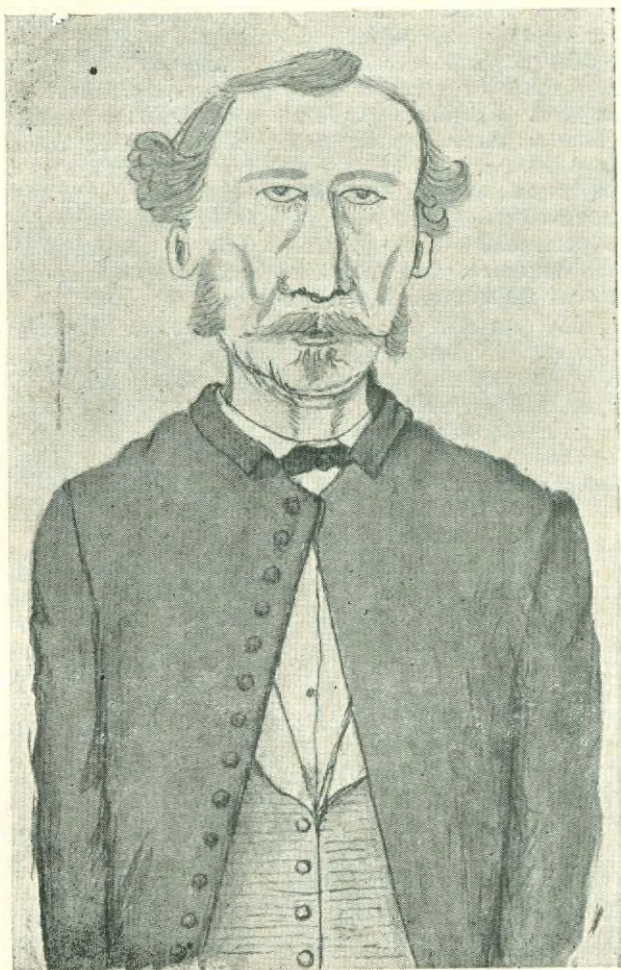
Důvěrná zpráva o Aloisu Beerovi (1833 - 1897)

MOTTO:

"Osobnost v historii nemůžeme redukovat jen na její zvláštní, individuální rysy. Ukazuje se, že osobnost je naplňovatelkou podmínek, kolektorem dobového směřování hmotného, společenského, kulturního, slovem kolektivního. Musí být proto důsledně a důkladně sledovány tyto podmínky, tato živná, inspiřující a usměřující půda hromadná".

Zdeněk Nejedlý

(v monografii o Bedřichu Smetanovi)

V řadě hodnocení, která se zabývají vnějším popisem díla nebo událostmi v Beerově životě, dle mého názoru citelně chybí co možná nejpravdivější pohled na jeho život vnitřní, citový a na něho samého jako na osobnost v psychologickém slova smyslu. Jenom z tohoto hodnocení pak lze dospět k obecně platným a správným závěrům při výkladu jeho života a díla. Protože takovéto hodnocení dosud provedeno nebylo, vysvětlují si tím zkreslené a falešné tradované legendy o jeho podvinství (např. výstava jeho kreseb v Umělecké Besedě v Praze r. 1937 byla ohlášena jako výstava obecního blázna A. Beera z Dobrušky), kterým nechtěl či nedokázal dost razantně čelit ani editor jeho díla Karel Michl.

Položme si proto otázku, na niž odpověď nebude příliš jednoduchá: Jaký vlastně byl Alois Beer, čemu věřil, co nenáviděl, jak uvažoval? Lze v jeho životních osudech spatřovat určité psychotraumatické faktory, které by mohly být v příčinné souvislosti s jeho **údajnými** pozdějšími projevy chorobné duševní činnosti? Jaké vlastně bylo jeho nitro?

Při „objevu“ Beerovy pozůstalosti počátkem třicátých let K. Michlem [zde myslím není rozhodující, že sešity již předtím prohlíželi různí dobruští občané nebo odborníci, jako akad. malíř Prokop Laichter či místní malíř — samouk Václav Dyntar] nebyla ve své většině maloměstská Dobruška na Beerovu originalitu ještě připravena. Na pochopení a hodnocení jeho díla bylo ještě příliš brzy. Proto ani počátkem 90. let 19. století, kdy Beer prvně se svým dílem vystoupil před veřejnost, nemohlo být místní veřejností pochopeno — ostatně názorový boj o jeho chápání a zařazení nebyl dosud ukončen a trvá i dnes. Objevitelem totiž není ten, kdo první novou věc vidí, ale ten, kdo ji první pochopí.

Proč je třeba zmínky o Beerově díle? To proto, že svědectví, ze kterého všichni dosavadní hodnotitelé vycházejí, podává o sobě on sám. I když se snaží psát objektivně, neubrání se v sebehodnocení subjektivnímu pohledu. Tím spíš, že sešity **nechápe**(!) jako soukromé rodinné zápisky, ale že jim zpětně po r. 1886 dává konečnou úpravu a záměrně je píše pro budoucí čtenáře. Tím např. **odpadá jeden důležitý rys naivismu — totiž bezděčnost tvorby.** Konečná redakce je jistě také zpětně ovlivněna věkem a životními zkušenostmi. V tomto bodě bude tedy třeba revidovat dosavadní názory o Beerovi jako o zakladateli naivního (intenzivního) umění.

Existují pouze dvě hodnotící svědectví Beerových současníků. První podává dobrušský rodák a ředitel Národního divadla F. A. Šubert ve své knížečce „U nás v Dobrušce“ (před r. 1913) na str. 89: „Často jsem se stýkal také s Beerem, soustružníkem, mužem velice inteligentním a vzdělaným“. Z tohoto hodnocení vychází Beer výtečně. Také druhý úsudek místního hodináře Aloise Kohoutka (bohužel napsaný až v r. 1937, a tudíž již jistě ovlivněný v r. 1936 vydaným Nevděkem), psaný v rukopisné osobní kronice „Mé vzpomínky“ na str. 53, vyznívá poměrně příznivě: „Sešel jsem se s ním později při pořádání výstavy (r. 1892, pozn. autora) a tu jsem si udělal o něm představu, že to není blázen. To říkal jeho bratr František (býv. starosta města, pozn. autora), když ho viděl oknem na náměstí... Ne bláznem právě nebyl, ale v sebe zabraným podivínem“. Pro úplnost je třeba dodat, že Laichterův román „Sychrova éra“ z r. 1892 se o Beerovi (ani pod pseudonymem) nezmiňuje. Již tehdy byl zahájen boj o pravdivé hodnocení jeho osobnosti. Je dané, že každá doba (a lidé v ní žijící) má svůj

vlastní ráz a je třeba ji vykládat z ní samé a nebrat příliš v potaz současná hodnotící měřítka.

U celé řady osobností, které v životě vynikly pronikavými myšlenkami nebo mimořádnými činy, si klademe otázku, jaké jsou příčiny vzniku mimořádného díla nebo mimořádného člověka. Slovo vznik však nemůže být nepřesně vykládáno jako jednorázová událost, ale u člověka je to děj přeměn (pr. ces), který probíhá na různých stupních dlouhodobě. Existují vnitřní (genetické) podmínky, ty však samy o sobě nerozhodují (např. Beerův otec zemřel ve svých 69 letech, tedy vysoko nad tehdejší průměrným věkem), ale většinou působí jen ve vztahu k podmínkám vnějším. Tedy výchova a životní prostředí, v němž jedinec pobývá (u Beera bezesporu Dobruška se svým širším sociálním mikroklimatem), určují do velké míry úspěšnost — socializaci osobnosti ve společnosti. Obecně platí, že jedinec roste tvrdostí podmínek v životním zápase. Vzbuzená touha po poznání a sebevzdělání a podmínky, které dávají možnost nadání a talentu využít, pak dají ve svém souhrnu předpoklady k vyniknutí v oboru.

Zde je třeba se zastavit u hodnocení Beera jako zakladatele českého naivního umění. Je totiž nesporné, že navštěvoval kursy kreslení a byl též **vyučen v oboru** uměleckého řezbářství a soustružnictví. Není tedy v oblasti umění žádným autodidaktem! **Tím padá další důležitý rys naivismu** — totiž **neškolený ráz výtvarného projevu**. Touha po sebevzdělání a výborná pozorovací schopnost jsou mu prostředkem, který umožnil osobní prožitky transformovat a prezentovat osobitou výtvarnou i písemnou formou. Jde o to, nalézt i v této oblasti správný úhel pohledu, nový a nekonvenční, přitom však pravdivý.

Při nepříznivých okolnostech může náhoda (např. vytržený prst v učení u soustružníka Adámka, rozhodnutí rodičů (bratr František radíci řemeslo) nebo okolí (učitelé naopak doporučovali další studium) způsobit situaci, v níž mezi jedincem a životními podmínkami dochází ke konfliktu, který může zůstat celoživotně nevyřešen a schopnosti člověka nevyužity. V otázce Beerovy tvorby (psaní i kresby) byla jistě důležitá i otázka časových možností, musil v první řadě hájit životní existenci své rodiny ve stále se zostřujícím konkurenčním zápase s továrními výrobky a teprve po předání dílny synu Eduardovi (nar. 1863), kdy v r. 1886 „ustoupil od slastného záměru ženění, zanechává řemeslo a kreslí“, může se věnovat svým zájmům. Může znovurozvinout svůj kreslířský talent a také zájem o historii — regionální vlastivědu, z dnešního pohledu vlastně o etnografii. Téměř všechny kresby, mimo ty, které zhotovoval na výdělek nebo zachycovaly jeho rodinu, mají k historii a etnografii přímý vztah.

Člověk musí mít i to štěstí, aby se ve svém hledání a tvoření setkal s autoritami, které ho povzbuzují, ale svým příkladem a metodami práce jej vedou k tomu, aby každý jev znovu zkoumal. Přízračné je Beerovo zehrávání na učence od stolů, kteří nikdy nelezli blátem za poznáním hradu či památky — zde se dostává do sporu dokonce i s dosud neotřesitelnými a milovanými nejbližšími autoritami, dobušskými historiky P. Josefem M. Roštlapilem (+ 1888) a P. Antonínem Flesarem (+ 1898). Sám hrdě používá úsloví „dle mého zkumu“. Je jisté, že Beer zde narážel i na problémy, které se nepodařilo vyřešit ani do jisté míry profesionálně vzdělaným kněžím (např. otázka dobušského hradu či hradiska není dořešena ani

dnes) nebo které si druzí ani neuvědomovali. Proto je nahrazoval svým výkladem, poplatným období dozrívajícího vlasteneckého romantismu, jaký byl vlastní poslední fází národního obrození.

Rozšiřování poznání a sebevzdělání (autodidakce) jsou u Beera vyjádřeny také znalostí cizích řečí a četbou [zachovalo se torzo jeho knihovny a tituly Neomylnost papeže římského z r. 1871, Malý zelinář aneb krátké poučení o zahradnictví kuchyňském z r. 1841, Jízdní řád železnic střední Evropy z r. 1895 a také národopisný a geografický popis Evropského Turcka v němčině z r. 1813 s rytinami krojů a lidu]. Jeho angažovanost a sledování veřejného dění mu umožňují ukládat určitou zásobu poznatků, jež nejsou limitovány dosaženým věkem, ale naopak si udržuje schopnost jejich třídění až do konce svého života, kdy je může kriticky hodnotit a činit závěry s větší platností než ve svém mládí, kdy ostrost myšlení byla velká, zásobník zkušeností relativně malý. Nesmíme zapomínat, že Beer se vzepjal k tvůrčí práci vlastně až po psychickém zlomu u pulického dvora (srdeční slabost? pokus o sebevraždu?) v letech 1886-1897, tedy od svých 53 let. Zemřel v 64 letech zřejmě na „dobrušskou“ nemoc — na tuberkulózu.

Rozvinutý smysl pro společenskou zodpovědnost (Beer např. první hasič na střikačce při požáru r. 1866, ač jeho obydlí nebylo přímo ohroženo, nebo funkce porotce u krajského soudu v Hradci Králové, jež si velmi vážil [vede často k tomu, že se jeho nositelé v kritických společenských situacích vědomě přidávají k pokrokovým silám své doby. Jako buřič a bojovník proti společenskému nešvarům by jistě Beer našel cestu do sociální demokracie (politická organizace sociálně demokratické strany byla v Dobrušce ustavena však až v r. 1907)]. Příkladný je Beerův boj proti zkosnatělému názoru městského úřadu a většiny měšťanů na setrvávání okresního úřadu ve městě v letech 1858-59. Dochází k rozporu v nazírání Beera samého na sebe a odsudku vedoucích městské vrstvy, kterou i veřejně napadal. Stával se tak nepohodlným a svojí angažovaností pro věci nikoliv soukromé (i za cenu osobních nepříjemností) i sobě nakloněnému okolí nepochopitelným. A místní specifikou vždy bylo, že je snažší nepohodlného karatele označit za podivína a bláznů než s ním vstoupit do konstruktivního dialogu.

Beerovo poněkud zvýšené sebevědomí je částečně oprávněné — vyčítá např. Dobrušákům zápecnictví. Sám byl skutečně jedním z mála Dobrušských občanů, kteří (mimo vysloužilé důstojníky, žijící zde na penzi) poznali na vandru svět. Beer nebyl žádný český hloupý Honza — prostáček nebo geniální idiot (jak je někdy např. značně nesprávně prezentován i Hašek), ale na svou dobu přemýšlivý (více, než některým bylo milé) drobný člověk, trochu poplatný světské slávě a pocitu, že po něm musí něco zůstat.

Jediným, kdo měl pravděpodobně celé Beerovo dílo (zásluhou K. Michla) z odborníků v ruce, byl spisovatel univ. prof. dr. John — Markalous. V korespondenci s K. Michlem (Radý mladšímu spisovateli, Kruh, Hradec Králové) proto překvapují některé jeho názory na Beera. Došel k nim snad proto, že na Beera pohlížel jako na izolovanou osobnost, vytrženou z jejího sociálního prostředí. V Dostálově průvodci (1947) je již Beer charakterizován mnohem příznivěji, jako „muž svrchovaně nešťastný životem (také

rodinným) a nesplněnou touhou nadaného umělce, který byl v úzkém prostředí přezírán a posmíván". V nazírání na Beera však postupně dochází k posunu — v Památkostech mého podomování (1978) je v doslovu konečně charakterizován jako autodidakt širokých zájmů, jedinečného postřehu a citového zaujetí pro skutečnost, včetně jejího vyjádření slovem i obrazem.

Pokud byl Beer z psychologického hlediska něčím vyjímečným, byl tzv. uzavřenou (schizoidní) osobností, zdali takovým byl již v mládí, či se pouze povahový rys. Je lhostejné, zdali takovým byl již v mládí, či se uzavřeným stal až vlivem dobrorušského zvláštního prostředí v posledním, tvůrčím období svého života. Uzavřené osobnosti jsou charakteristické tím, že se málo stýkají s lidmi. Pokud je známo, nebyl Beer členem ani jednoho ze dvacítky spolků, které v Dobrušce v osmdesátých a devadesátých letech 19. století pracovaly, ač jako řemeslník a obchodník s „prodárnou“ by měl ve vlastním zájmu udržovat kontakt s případnými možnými zákazníky.

Společenské styky vyčítal i svému synovi (který byl agilním členem výborů v šesti významných místních spolcích), zřejmě měl strach, aby Eduard nezanedbával řemeslo. Nalezený Eduardův deník však dokazuje pečlivě vedené účty a značný zájem o dílnu. Uzavřené osobnosti navenek vypadají jako osaměle žijící podivíni (druhá manželka Julie mu zemřela v r. 1879) bez přátel, společnosti (místní společnost mu nerozuměla a vysmívala se mu), kteří se vyhýbají lidem. Takovéto stavy hraničí s osamělostí ducha — způsob Beerova myšlení nenalézal odezvu u nikoho z jeho okolí. Všechny tyto osobnosti mají velkou potřebu samoty, kterou nutně potřebují pro své psychické zotavení. Proto jeho toulky po horách a okolí se skicářem a podomní obchod byly jistě více záminkou, aby unikl z prostředí pro něj deprimujícího, od neutěšené psychické i sociální skutečnosti. Na druhé straně se však taková lidé snadno svěří zcela neznámému člověku, u něhož hledají pochopení a zvláště druh porozumění (Beer např. přilnul k c. k. komornímu fotografovi J. Eckertovi, který pochválil jeho kresby). Omezení kontaktu se skutečností způsobuje, že Beer není stále více schopen nalézt své místo mezi ostatními (své jistě učinil i postupující věk a stále silněji se hlásící nemoc) a vytváří si svůj svět vnitřní, jako nutnou náhradu za únik ze světa vnějšího. Je to bohatý svět vzpomínek (rovnání cestovních deníků z mládí), podivných životních zásad a pravidel — tedy svět originální, vyjadřující se tendencí k abstrakci a úvahám. Beerovo náboženské, vlastenecké i patriotické cítění je vyjádřeno jeho hesly. „Pokrok ve své vlasti není vážen“ a „Sláva svornosti a pokročilým“. Jeho vnitřní svět se dostává do rozporu s okolím, je pojímán zkresleně, ale přece jen obecně. Z toho je možné vyjít při hodnocení smyslu a výtvarného stylu kreslířského (nikoliv malířského) a dokumentaristického díla. Beer je prostě jiný, nehraje společenskou roli, kterou mu maloměstská společnost přisoudila, je člověkem, který se rozešel se světem.

Podněty z vnějšku působí zraňujícím způsobem a Beer se stále více stahuje do sebe, vytváří ochranný krunýř, který mu však znemožňuje aktivní a účinnou obranu. Uzavřené osobnosti jsou křehké vůči některým specifickým vlivům, což vede ke vnitřním konfliktům, jež jsou silně prožívány a směřují ke střehu a odvratu od okolí. Beer se uchýlil do komůrky „mezi mouchy a pavouky“ k svému životnímu poslání (jímž je 65 popsáných a pokreslených sešitů) a do svého nitra.

Autor věří, že přiblížení se pravdě, jak vnitřně žil Alois Beer, „nešťastný obyvatel města Dobrušky“, očištěné od dodatečně přimyšlených legend, je neméně krásné, velké a imponující. Přesto Beer nepřestane být velkým, neopakovatelným zjevem v naší národní kultuře. Není zbytečné nacházet nové možné odpovědi, třeba jen v dílčích otázkách. Snad dokonce mohou být i trochu vzrušující . . .

Úlohu osobností v dějinách nelze přeceňovat. Osobnost sice může mít značný vliv na vývoj společnosti, pokud jí to ovšem dovolují společenské poměry. Tedy existující společenský systém je tím činitelem, který poskytuje prostor a zároveň klade meze činnosti významné individuality. Pokrokový společenský systém umožňuje rozvinutí pozitivních vlastností, zatímco společenský systém, odcházející z historické scény, klade byt i vyjímecným a pokrokově smýšlejícím osobnostem do cesty nepřekročitelné překážky. Osobnost je třeba pojímat a „objevovat“ v kontextu politického a společenského systému a prostředí, v němž působila. Zkoumat vliv tohoto systému a prostředí na ni, jakož i naopak, její vlastní vliv na něj. Z historie nelze vybrat jen plameny — to není dialektický přístup. Zakrývat, že když hoří oheň, zůstává popel, asi není správné. Ani v případě Aloise Beera.

Josef Ptáček

[Článek vychází z příspěvku předneseného dne 14. března 1983 v ZK JAS na „Večeru o životě a díle Aloise Beera“].

100 let organizované protipožární ochrany v Pulicích

Před sto lety se rozhodla necelá desítka pulických občanů založit sbor dobrovolných hasičů. Podnětem k tomu byla jistě potřeba organizované protipožární ochrany majetku pulických sousedů, zakládání sborů v sousedních obcích a jejich úspěšná činnost a patrně i příslib materiální pomoci. Pro práci v nově založeném sboru byli nepochybně brzy získáni další občané, a tak pulický sbor je jmenován mezi těmi sbory, které se zúčastnily hašení rozsáhlého požáru v Cháborách v roce 1884, při kterém vyhořelo 15 domků. Koncem roku 1884 dostal nově založený sbor do vlnku novou čtyřkolovou ruční stříkačku, nářadí a výzbroj pro 20 mužů. Náklady hradila zčásti tehdy samostatná obec Pulice, zčásti pojišťovací spolek ve Spech. Od té doby zasahovali puličtí hasiči mnohokrát při požárech nejen v okolí — v Pohoří, Běstvinách, Křovicích, Dobrušce, Měličanech a Bohuslavicích, ale zejména doma v Pulicích — z toho nejčastěji snad ve dvoře nebo v jeho okolí.

Ve své činnosti se nezaměřili jen na ochranu majetku bližních před požárem, ale i na ochranu zdraví poskytováním první pomoci a na zábavní činnost. V roce 1930 byl totiž ustaven zábavní odbor sboru pro pořádání tanečních zábav a divadelních představení. Sbor se zúčastnil různých sjezdů, slavností i soutěží požárních družstev a byl také jejich pořadatelem. V průběhu let procházel obdobími rozmachu i stagnace, ale vždy nacházel dost sil k dalšímu rozvíjení práce až do současnosti. Zasluhu na tom mají jistě obětaví funkcionáři, ale i prostí členové. Mnozí z nich byli vyznamenáni. Věrnostní medaili za 50 let činné práce v požární

ochraně obdržel František Chmelař, nositeli medaile za 30 let činné práce jsou: Josef Slavík, Jaroslav Mervart, Miroslav Štandera, Josef Pumr, Josef Koubek, Jan Hušek a Jaroslav Dvořák. Odznakem „Za příkladnou práci“ byli vyznamenáni Jaroslav Mervart a Josef Koubek. V současné době, vedena funkcionářským aktivem ve složení Josef Slavík, Josef Koubek, Jan Ježek, Josef Pumr, Josef Suk a Jaroslav Dvořák, má základní organizace Svazu požární ochrany v Pulicích 21 členů. Nejstaršímu je 81 a nejmladšímu 21 let. Všichni se společně snaží pokračovat v úspěšných tradicích nejen tím, že pečují o požární zbrojnici, o požární techniku a zdokonalují se v jejím ovládnutí, provádějí preventivní prohlídky domů a organizují různá školení, ale účastní se i společensky užitečné práce při sběru železa i brigádnické pomoci v obvodu občanského výboru v Pulicích.

V letošním jubilejním roce nachází ocenění práce nejen současná generace pulických požárníků, ale s ní i ty generace, jejichž organizovaná činnost od roku 1884 byla naplněna poctivou prací ve prospěch spoluobčanů. Přejme při této příležitosti pulickým jubilantům hodně úspěchů v jejich další činnosti.

— k —

Naše zprávy

Zdařilý zájezd důchodců

Klub důchodců uspořádal 24. května zájezd autobusem do družebního klubu důchodců v Praze 8 — Karlíně. Jelo 30 členů klubu a nelitovali. Byla pro ně připravena prohlídka nového pečovatelského areálu na Bulovce, který odpovídá moderním představám, jaké si naši důchodci vytvořili o domcích v Dobrušce Na přičnici. Za přítomnosti funkcionářů pražského obvodního národního výboru a zástupců tamního klubu si naši delegáti pobesedovali o sociálních problémech a sociální politice obou měst. Domů se vraceli chytřejší o získané zkušenosti a s četnými upomínkovými dárky.

93 majitelů nových občanských průkazů

odcházelo 22. května z kina. Tam, ve slavnostním prostředí, za přítomnosti zástupců SPOZ, svazácké organizace a veřejné bezpečnosti obdrželi patnáctiletí občané průkazy své dospělosti. Pořad byl doplněn programem lidové školy umění.

Žáci čtyř ročníků středních škol končí

v Dobrušce svoje studium. Již tradičně jim byla předána maturitní vysvědčení slavnostním způsobem v ZK JAS. Stalo se tak 1. června, kdy se se školou naposledy rozloučili absolventi střední průmyslové školy elektrotechnické a po nich i žáci místního gymnázia. Vysvědčení dospělosti jim předávali zástupci obou škol a městských orgánů s přáním šťastného vstupu do života i k dalšímu, vysokoškolskému studiu.

B Ř E Z E N — měsíc požární ochrany

Letos byla věnována pozornost především preventivní a výchovné činnosti mezi občany. Nechyběly však ani kontroly a s nimi spojená nápravná opatření.

Akcí organizovala komise ochrany veřejného pořádku MěstNV. Zapojeno bylo všech 10 požárních jednotek (62 členů), dále 6 poslanců, 7 členů komise národního výboru a 5 příslušníků inspekce PO a členů veřejného požárního útvaru. Celkem bylo provedeno 996 preventivních kontrol (949 v obytných budovách, 3 v rekreačních chatách a 44 v provozovnách). Závady byly zjištěny ve 30 případech a z toho převážně ve vnitřním městě.

Dále byly provedeny 3 besedy s občany a 16 s mládeží, 13 školení v požární ochraně a 2 dny otevřených požárních zbrojnic.

Oastranění zjištěných závad bude překontrolováno před zahájením topného období.

D U B E N — měsíc bezpečnosti silničního provozu

Během tohoto měsíce bylo na území Dobrušky provedeno 10 dopravně bezpečnostních akcí (2 vlastní, 3 celostátní, 3 krajské a 2 okresní). Na nich se podíleli příslušníci OOV, PS VB a TAI (celkem 41 členů těchto organů). Akce byly zaměřeny také na chování cyklistů. Překontrolováno bylo 379 motorových vozidel a bylo zjištěno 76 přestupků v dopravě. Na blokových pokutách zaplatili řidiči 2.620 Kčs, řada přestupků byla vyřešena domluvou a 2 případy byly hlášeny dopravnímu inspektorátu. Během měsíce byl pečlivě sledován provoz na místních komunikacích a účinnost dočasného, složitějšího dopravního řešení ve vnitřním městě. Byla provedena opatření v udržování dopravních značek a vyhodnocena dopravní situace ve městě včetně autobusového nádraží a parkovišť.

Je to koníček nebo kůň?

Již 19 let (od odchodu do starobního důchodu), t. j. od roku 1965 doplňuje rodokmen Dismanů Václav Disman, rodák z Dobrušky. Do letošního roku se jeho korespondence rozrostla na 230 rodin Dismanova rodu po celé republice a v 7 dalších státech. Dnes tvrdí, že si neuměl představit, jakou zálibu a jak obtížný úkol si tenkrát před lety vybral. O těch blízkých příbuzných věděl, co pátrání však vyžadovali ti další. Bylo to hledání a dopisování na městské, okresní i státní archiv v Litoměřicích. Při tom pomáhali i příbuzní, hlavně v okresním archivu v České Lípě, kde byly zjištěny první zprávy o rodu Dismanů. Zde byl objeven ten první známý Tobiáš Disman (z roku 1684) a jeho syn Anton. V Dobrušce žijí Dismanovi od roku 1889, když sem přišel z Nové Paky otec Václava Dismana Jan Disman, oženil se s Pavlínou Holancovou a měli šest dětí. Sám však byl z 15 dětí a povoláním cukrář.

Jan a jeho syn Josef Dismanovi měli v Dobrušce cukrářské krámky v čp. 10 (dnes Obuv), v čp. 39 (dnes Sklo a porcelán), v čp. 5 v ulici Rudé armády, v čp. 31 (Lidový dům) a v čp. 25 (dnes buffet U jelena).

Nejprve před třemi lety se Václavu Dismanovi podařilo sestavit rodokmen, který rozkreslil a rozmnožil jeho synovec ing. Karel Disman. V něm je uvedeno 233 Dismanů. Zvlášť v knize je pak vedena evidence příslušníků rodin a ta je velmi rozsáhlá. Do rodokmenu patří i známý rozhlasový pracovník a zakladatel „Dismanova dětského pěveckého souboru“ Miloslav Disman.

Korespondenci se členy rodu Dismanů si Václav pečlivě uschovává jako doklad své úspěšné devatenáctileté mravenčí práce.

R. J.

Dobruští komunisté projednávali

koncem května na všesplenární schůzi plnění usnesení městské konference KSČ k práci komunistů v MěstNV a ve společenských organizacích a plnění úkolů k výchově mladé generace. Zpráva i diskuse ukázaly, že se postupně daří naplňovat usnesení ve sledovaných úsecích, ale že je třeba se k nim stále vracet. Velké rezervy jsou na úseku plnění investiční akce „Z“, v organizování a přípravě práce na každé stavbě i v organizování brigád a v účasti občanů na nich. Jestliže bude dodavatelsky dokončena lékárna na náměstí, přístavba školy v Pulické ulici, provádě-li se rekonstrukce radnice, bude-li zahájena výstavba nové teplárny, počítá se se zahájením výstavby vodojemu o kapacitě 1.350 m³ na Chlumu s přivaděčem vody do vnitřního města, pak jistě občané Dobrušky pochopí, že k dalšímu zlepšení podmínek, životního prostředí i zkvalitnění služeb musí přispět také sami. Mnozí naléhavost úkolu pomoci na dokončení vodního zdroje v Loučkách, na výstavbě zdravotního střediska i v areálu zdraví pochopili. Účinná pomoc dalších občanů se očekává. V závěru schůze bylo vyjádřeno přesvědčení, že všesplenární schůze přispěla k sjednocení postupu dobušských komunistů při zabezpečení usnesení městské konference KSČ, plnění volebního programu, scháleného postupu v práci MěstNV a k plnění závazku města k 40. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou. AS

Seznam občanů, kteří obdrželi od MěstNV v Dobrušce rozhodnutí pro poskytování některých služeb a oprav podle vládního nařízení ČSR č. 154/82 Sb.:

1. Astr Zdeněk	Dobruška 881	zednické práce
2. Bajerová Vlasta	Dobruška 300	pletení na stroji
3. Bílek Václav	Chábory 8	malířské práce
4. Borovský Zdeněk	Dobruška 876	drob. opravy aut
5. Forejtek Antonín	Podbřeží 32	klempířské práce
6. Forejtek Bohuslav	Dobruška 600	mont. lyžař. vázání
7. Havelský Zdeněk	Dobruška 825	práce topenářské
8. Janeček Václav	Dobruška 847	malířské práce
9. Kristl Lubomír	Dobruška 23	opravy šicích strojů
10. Kočí Marie	Dobruška 733	šití šatů
11. Lukášek Miloslav	Dobruška 496	drob. opravy aut
12. Látr Jan	Pulice 48	dom. porážky, krupování
13. Mach Václav	Lhota 25	práce holičské
14. Melicharová Marie	Dobruška 773	šití šatů
15. Ouřada Josef ml.	Dobruška 79	foto práce
16. Ouřada Josef	Dobruška 79	foto práce
17. Salvanderová Emilie	Dobruška 575	šití dámského prádla
18. Suk Antonín	Dobruška 748	malířské práce
19. Šanovec Josef	Dobruška 845	natěračské práce
20. Šváb Jindřich	Dobruška 696	pokrývačské práce
21. Petr Miloš	Dobruška 733	foto práce
22. Poláček Jindřich	Dobruška 672	natěračské práce
23. Rydl Václav	Lhota 42	truhlářské práce
24. Ruml Jaroslav	Dobruška 98	opravy šicích strojů
25. Urbánková Růžena	Dobruška 733	šití šatů
26. Vrátný Vítězslav	Dobruška 719	práce topenářské
27. Vojnar Václav	Podbřeží 13	práce autoklempířské

Výzva všem členům ČSČK v Dobrušce!

Základní organizace ČSČK v Dobrušce v letošním roce zahájila akci „Sběr léčivých bylin“. Obracíme se proto na členy ČSČK i další občany, aby odevzdali nasbírané a dobře usušené léčivé byliny [kopřivy, listy lípy, jahod, malin, ostružin, květy černého bezu] v obalu s uvedením množství na Městský národní výbor v Dobrušce s. Benešové denně v době od 8 do 15 hodin.

● Společenská kronika

Blahopřejeme k významnému životnímu jubileu:

Č E R V E N E C

93 let	Anna Chocholová, Dobruška 860	nar. 23. 7. 1891
90 let	Marie Pospíšilová, Dobruška 257	13. 7. 1894
87 let	Anežka Koutská, Dobruška 589	30. 7. 1897
86 let	Václav Kovář, Dobruška 394	3. 7. 1897
85 let	Rudolf Chudý, Dobruška Mělčany 18	12. 7. 1899
84 let	Václav Andrš, Dobruška Běstvíny 17	7. 7. 1900
	František Lenfeld, Dobruška Křovice 406	25. 7. 1900
83 let	Jindřiška Nosková, Podbřezí 72	15. 7. 1901
	Františka Krejčová, Dobruška 659	5. 7. 1901
82 let	Marie Kubičková, Dobruška 418	22. 7. 1902
81 let	Kristina Čtvrtečková, Dobruška 314	23. 7. 1903
	Marie Nezvalová, Dobruška 693	27. 7. 1903
80 let	Anna Lhotská, Domašín 63	8. 7. 1904
	Václav Matouš, Dobruška 280	15. 7. 1904
	Václav Kohoutek, Dobruška 95	19. 7. 1904
75 let	Božena Řihová, Podbřezí 25	27. 7. 1909
	Ludmila Podařilová, Dobruška Křovice 18	10. 7. 1909
	Anna Krulichová, Dobruška 671	28. 7. 1909

S R P E N

99 let	Marie Ryšavá, Dobruška 16	nar. 15. 8. 1885
90 let	Marie Hubálková, Dobruška 129	13. 8. 1894
	Rajmund Nezval, Dobruška 693	31. 8. 1894
87 let	Marie Koubková, Dobruška Pulice 50	15. 8. 1897
	Václav Dvořák, Dobruška 821	12. 8. 1897
85 let	Františka Řeháková, Domašín 91	15. 8. 1899
84 let	Božena Čermáková, Dobruška Křovice 401	30. 8. 1900
83 let	Marie Elgnerová, Domašín Spáleniště 1	2. 8. 1901
	Marie Petrová, Dobruška 411	5. 8. 1901
82 let	Anna Polová, Dobruška Pulice 79	29. 8. 1902
81 let	Františka Šarounová, Dobruška 642	1. 8. 1903
	Anežka Hejzlarová, Dobruška 678	14. 8. 1903
80 let	Matylda Pilzová, Dobruška 70	25. 8. 1904
	Anna Tomášová, Dobruška 12	29. 8. 1904

75 let Helena Krejčová, Dobruška 672	2. 8. 1909
Václav Pecholt, Podbřezí 27	22. 8. 1909
Hana Pochopová, Dobruška 668	13. 8. 1909
Karel Koutský, Dobruška Pulice 81	18. 8. 1909
70 let Marie Čudová, Podbřezí 5	4. 8. 1914
Božena Tomášová, Domašín 80	3. 8. 1914
Anna Novotná, Dobruška 724	20. 8. 1914
František Mrázek, Dobruška Pulice 25	1. 8. 1914

Sňatek uzavřeli:

Jaroslav Tačfík, Dobruška 486 — Vlastislava Dyntarová, Dobruška 618
 Jan Hendrych, Dobruška 353 — Jaroslava Loskotová, Vysoké Mýto 190

Vítáme do života narozené děti:

Martina Špryňara, Dobruška 808	nar. 26. 4. 1984
Šárku Dyntarovou, Dobruška 568	23. 4. 1984
Tomáše Dršku, Dobruška 881	22. 4. 1984
Jaromíra Tomáše, Dobruška Mělčany 30	20. 4. 1984
Janu Křepelovou, Dobruška 712	3. 5. 1984
Jana Raděje, Dobruška 871	7. 5. 1984
Lenku Vrbovou, Dobruška 54	14. 5. 1984
Kamilu Dubskou, Dobruška 952	21. 5. 1984

Loučíme se se zemřelými spoluobčany:

Annou Petrovou, Dobruška 232	nar. 16. 11. 1910
Annou Kupkovou, Podbřezí 6	25. 4. 1901
Karlem Ungrádem, Dobruška 703	4. 2. 1921
Jaroslavem Novotným, Dobruška 74	9. 3. 1911
Marií Pařízkovou, Dobruška Chábory 22	4. 10. 1918
Václavem Šmídou, Dobruška 781	10. 2. 1912
Annou Voglovou, Lhota-Netřeba 69	30. 12. 1907
Václavem Kašparem, Dobruška 200	10. 4. 1908

Závody v Dobrušce se představují

**Východočeské vodovody a kanalizace Hradec Králové,
závod Rychnov nad Kněžnou**

ČISTÍRNA ODPADNÍ VODY V DOBRUŠCE

Výstavba čistírny odpadní vody v Dobrušce byla vyvolána potřebou vyčistit odpadní vody vypouštěné z Dobrušky do Zlatého potoka, který prochází jímacím územím vodovodu Litá, zásobujícím Hradec Králové.

Vlastní výstavba byla rozdělena do dvou etap. První etapa, kterou prováděl MěstNV v Dobrušce a Východočeské vodovody a kanalizace, závod Rychnov nad Kněžnou, byla uvedena do provozu v prosinci roku 1978. V této etapě bylo vybudováno mechanické předčištění odpadních vod o kapacitě 215 litrů odpadní vody za sekundu. Technické řešení stavby umož-

ňovalo připojení budoucí biologické části čistírny odpadní vody, plánované ve druhé etapě. Mechanické předčištění odpadní vody první etapy — tvořily tyto objekty: odlehčovací komora, hrubé česle ručně stírané, které byly během provozu nahrazeny automatickými strojně stíranými česly — zlepšovacím návrhem pracovníků Východočeských vodovodů a kanalizací Rychnov n. Kn. — čerpací stanice, jemné strojně stírané česle, vírový la- pač písku a měrný žlab. Efekt stavby spočíval ve sníženém znečištění Zla- tého potoka od plovoucích hrubých nečistot, čímž bylo dosaženo zlepšení životního prostředí příměstské oblasti a umožnila se realizace nové byto- vé výstavby, aniž by došlo ke zhoršení vody v toku.

Výstavbu druhé etapy — biologické části čistírny odpadní vody — pro- váděl Ingstav n. p., závod Hradec Králové a dodavatelem technologie byl n. p. Sigma Hranice. Výstavba se prodloužila asi o 14 měsíců a koncem prosince minulého roku byla uvedena polovina této stavby do provozu. Druhou polovinu stavby se podařilo uvést do provozu až v polovině května letošního roku, a to pro některé nedostatky strojního zařízení, především elektrické části. Biologickou část čistírny tvoří tyto hlavní objekty: dvě samostatné aktivní nádrže, vybavené každá dvěma povrchovými aerátory typu Sigma BSK - Gigant, dvě dosazovací nádrže s pojezdovými mosty pro stírání plovoucích nečistot a odsávání usazeného kalu, dvě dešťové zdrže vybavené mostovými shrabováký usazených nečistot, dva kalojemý, každý o objemu 633 m³, deset kalových polí, provozní budova, hala předčištění a garáže.

Odpadní voda přiváděná na čistírnu přichází nejprve na mechanické předčištění, při němž jsou zachyceny hrubé nečistoty a písek, odtud je vedena až do množství 320 litrů/s. do aktivních nádrží (objem nádrže 1350 m³), kde je voda provzdušňována povrchovými aerátory, protéká do dosazovacích nádrží, zde se biologicky vyčištěná voda oddělí od kalu sedimentací a odtéká do Zlatého potoka. Usazený kal je čerpán do aktiváč- ních nádrží, část kalu je odčerpávána do kalojemů k zahuštění a odtud pak vyvážena v tekutém stavu jako hnojivo na pole nebo vypouštěna na kalové pole, odkud bude po vysušení vytěžena nakladačem.

Při zvýšeném přítoku odpadní vody je množství nad 320 l/s. vedeno do dešťových zdrží, a odtud po poklesu přítoku čerpáno do aktivních nádrží.

V současné době je čistírna odpadní vody dosud ve zkušebním provozu. který je poznamenán častými poruchami především aerátorů, což brání k dosažení plné účinnosti biologické části. Snahou provozovatele — Východočeských vodovodů a kanalizací, závod Rychnov n. Kn. — i pracovníků obsluhy je tyto závady postupně odstranit a dosáhnout v provozu čistírny projektovaných výsledků a vysoké spolehlivosti celého zařízení. Ždych

Zaznamenali jsme v ZK JAS ROH v květnu

Od 2. do 4. května uspořádal ZK KURS PROMÍTAČŮ 16 mm filmů pod ve- dením lektora ing. Špíny z KPFKE z Hradce Králové. Zkoušky úspěšně složilo 11 absolventů ze 3 závodů.

5. května převzali vysoké ocenění své práce pracovníci VTOpu, RUDOU STANDARTU ministerstva národní obrany. Radostnou událost zakončili tan- cem v ZK, ke kterému jim hrála hudba Elastik SZK Nové Město n. Met.

7. května zaplněný sál aplaudoval vystoupení Státního souboru písní a tanců v pořadu „Tance českých mistrů“. Hodnotný program byl důstojnou oslavou 39. výročí osvobození ČSSR, kterou pořádal OV KSČ, OV NF a ONV spolu s městskými orgány. Úvodní slovo přednesl Luboš Bodlák, místopředseda ONV.

8. května se na pořadu pro dříve narozené setkali důchodci STAPU s Hanou Vitovou. Pořad uváděl Mirko Dostál.

10. a 17. května si vyzkoušeli žáci všech oborů LŠU své interpretační umění. Připravili rodičům i všem divákům opravdu pěkné večery, sobě a učitelům LŠU spokojenost nad dosaženým výsledkem.

18. května ženský pěvecký sbor Vlasta při LŠU a ZK JAS vystoupil v komorním obsazení na koncertu pěveckých sborů ve velkém sále DK ROH v Chlumu u Třeboně. Jejich výkon vyvolal nadšení v plně obsazeném sále.

2. a 22. května se přišli na operetu Járy Beneše podívat hlavně členové BSP. Další repríza „Na tý louce zelený“ znovu potvrdila mistrné umění dobrovolných herců i hudebníků. Dvě hodiny rozdávali úsměvy a libivé melodie písniček.

26. květen uvítal slunečnou, a při tom ne příliš teplou pohodu absolventy kursů německého jazyka na vrcholcích Orlických hor. Spolu se svým lektorem Miroslavem Dusílkem a pracovníky ZK JAS za odborného výkladu Radka Jecha navštívili přírodní rezervaci Bedřichovku, prohlídli si zaniklou sklárnu „Cikánku“ a pak prošli Jiráskovou stezku od rozcestí pod chatou na Šerlichu až po Pětirozcestí a odtud dolů do Zdobnice.

28. května hostoval v ZK opět Miroslav Částek ve hře „Velkej hlídač stád“. Na kytaru jej doprovázel Pavel Foltán. I v tomto westernovém příběhu potvrdil Částek návštěvníkům, že je mistrem monologu.

31. května sehráli děti ze ŽŠ v ulici Fr. Kupky pod vedením režisérů Josefa Melichara a Miroslava Sixty 3 představení divadelní hry pro mládež „Není kocour jako kocour“. Hra nejen pobavila, ale zároveň dokázala mladou pravdu, že ZUČ je nutno podporovat již u dětí a tak získávat mladou krev pro posílení hereckých kolektivů. Scénu navrhl a připravil Vl. Balcar za spolupráce Jana Dvořádky. — Hudební reprodukci zajistila I. Michalčíková. Kostýmy připravily učitelky ŽŠ. S nácvikem pomáhala J. Skaličková s kolektivem, scénu nasvítíl Josef Lukášek a Z. Potůček.

Panoramatické kino 70 Dobruška

POZOR NA ZAČÁTKY PŘEDSTAVENÍ!!!

ČERVENEC — SRPEN

1. neděle

v 17 a 20 hodin
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

SESTŘIČKY

Český barevný film — strastí a slasti dvou zdravotních sester. V hlavní roli A. Míhulová a J. Jirásková. Režie K. Kachyňa. Mládeži nepřístupný.

- 3. úterý**
v 17 a 20 hodin
4. středa
v 17 a 20 hodin
Vstupné 6, 7, 8 Kčs

- 5. čtvrtek**
v 17 a 20 hodin
Vstupné 4, 5, 6 Kčs
Sleva se poskytuje

- 6. pátek**
jen ve 20 hodin

- 7. sobota**
v 17 a 20 hodin

- 8. neděle**
v 17 a 20 hodin
Vstupné 9, 10, 11 Kčs

V ROLI KASKADÉRA

Americký barevný dobrodružný film — příběh muže, který se ocitl v zajetí bezohledného režiséra. V hlavní roli Peter O'Toole a Steve Railsbach. Režie R. Rusch. — Mládeži nepřístupný.

KALAMITA

Česká barevná komedie o tom, že když padá sníh, tak se i ochlazuje. Hrají: B. Polivka, B. Bláhová, Zd. Svěrák aj. Režie V. Chytilová. Mládeži nepřístupno.

KDYŽ SE ČAS NAPLNIL

Americký barevný širokoúhlý dobrodružný film — útěk z dosahu sopečné erupce v jižním Pacifiku. V hlavní roli Paul Newman, J. Bissetová a W. Holden. Režie J. Goldstone. Mládeži přístupný.

Od 9. do 22. července 1984 — DOVOLENÁ — kino nehraje !

— • — PŘEHLÍDKA FESTIVALOVÝCH FILMŮ — • —

- 24. úterý**
v 17 a 20 hodin
25. středa
v 17 a 20 hodin
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

- 26. čtvrtek**
v 17 a 20 hodin
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

- 27. pátek**
v 17 a 20 hodin
Vstupné 4, 5, 6 Kčs
Platí průkazy KPSF
Sleva se poskytuje

- 28. sobota**
v 17 a 20 hodin
Vstupné 6, 7, 8 Kčs

- 29. neděle**
v 17 a 20 hodin
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

VÍM, ŽE VÍŠ, ŽE VÍM

Italská barevná komedie — překvapující následky detektivního omylu. V hlavní roli Alberto Sordi a Monica Vitti. České znění. Režie Alberto Sordi. Mládeži nepřístupný.

KATAPULT

Česká barevná komedie podle románu Vl. Párala — spořádaný otec rodiny z pocitu neuspokojení vyhledává milostná dobrodružství. V hlavní roli J. Bartoška, K. Macháčková a J. Jirásková. Režie J. Jirěš. Mládeži nepřístupný.

NEBEZPEČNÁ HRA

Sovětský barevný dobrodružný film — pracovníci rozvědky odhalují nacistické přípravy na chemickou válku. Režie V. Georgiev. Mládeži přístupný.

RÁNA DEŠTNÍKEM

Francouzská barevná komedie — příhody filmového statisty který je nerozeznatelně podobný známému gangsterovi. V hlavní roli Piere Richard. České znění. Režie G. Oury. Mládeži přístupný.

TŘI VETERÁNI

Česká barevná pohádka pro malé i dospělé děti podle Jana Wericha. Hrají: R. Hrušínský, J. Somr, P. Čepek, J. Satinský aj. Režie Oldřich Lipský. Mládeži přístupný.

31. úterý

v 17 a 20 hodin

SRPEN 1984**1. středa**

v 17 a 20 hodin

Vstupné 4, 5, 6 Kčs

2. čtvrtek

v 17 a 20 hodin

3. pátek

jen ve 20 hodin

4. sobota

v 17 a 20 hodin

5. neděle

v 17 a 20 hodin

Vstupné 6, 7, 8 Kčs

7. úterý

v 17 a 20 h din

8. středa

jen ve 20 hodin

9. čtvrtek

jen ve 20 hodin

Vstupné 4, 5, 6 Kčs

8. středa

jen v 17 hodin

9. čtvrtek

jen v 17 hodin

Vstupné 4, 5, 6 Kčs

10. pátek

jen ve 20 hodin

11. sobota

v 17 a ve 20 hodin

12. neděle

v 17 a 20 hodin

Vstupné 4, 5, 6 Kčs

14. úterý

v 17 a 20 hodin

Vstupné 4, 5, 6 Kčs

Platí průkazy KPSF

Sleva se poskytuje

15. středa

jen v 17 hodin

16. čtvrtek

jen v 17 hodin

Vstupné 3, 4, 5 Kčs

Sleva se poskytuje

15. středa

jen ve 20 hodin

16. čtvrtek

jen ve 20 hodin

Vstupné 4, 5, 6 Kčs

HLUBOKÝ SPÁNEK

Americký barevný detektivní film podle románu R. Chandlera. Jeden z případů soukromého detektiva Phila Marlowa. Hrají: R. Mitchum, S. Milesová, E. Fox a j. Režie M. Vinner. Mládeži nepřístupný.

SOUBOJ O POKLAD YANKEE ZEPHYRU

Barevný dobrodružný film N. Zéland-Austrálie. — Dobrodružná honba za tajemstvím ztroskotaného letadla z II. světové války. V hlavní roli Ken Wahl a L. A. Arrenová. České znění. Režie D. Hemmings. Mládeži přístupný.

OBYČEJNÍ LIDÉ

Premiéra amerického barevného filmu — příběh tří lidí, kteří se přestali slyšet. V hlavní roli D. Sutherland, M. T. Mooreová a J. Hirsch. České znění. Režijní debut Roberta Redforda vyznamenaný čtyřmi Oscary. Mládeži nepřístupný.

PANÁČEK ZE DŘEVA

Italský barevný film — Pinocchiova dobrodružství při hledání ztraceného tatínka. V hlavní roli N. Manfredi, Gina Lollobrigida, Vittorio De Sica. České znění. Režie L. Comencini. Mládeži přístupný.

NENÁVIDÍM BLONDÝNKY

Italská barevná komedie o spisovatel, který neuměl psát, zlodějích, kteří neukradli šperky a mladíkovi, který neuměl prodat svůj talent. — V hlavní roli Jean Rochefort a E. Montesano. — České znění. Mládeži nepřístupný.

ROZKAZ: PŘEKROČIT HRANICI

Premiéra sovětského barevného filmu — cesta k vítězství nad Japonci v Mandžusku v roce 1945. V hlavní roli V. Birjukov. Režie J. Ivančuk. Mládeži přístupný.

SYNOVÉ VELKÉ MEDVĚDICE

Barevný německý dobrodružný film - hrdinská dobrodružství indiánského náčelníka. V hlavní roli Gojko Mitič. České znění. Režie J. Mach.

POZOR, VIZITA!

Český barevný film — vážný i veselý příběh posledního světoběžníka. V hlavní roli R. Hrušínský, V. Jeníková, L. Švormová aj. Režie K. Kachyňa. Mládeži nepřístupný.

- 17. pátek**
jen ve 20 hodin
18. sobota
v 17 a ve 20 hodin
19. neděle
v 17 a ve 20 hodin
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

- 21. úterý**
v 17 a ve 20 hodin
22. středa
jen ve 20 hodin
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

- 22. středa**
jen v 17 hodin
23. čtvrtek
v 17 a ve 20 hodin
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

- 24. pátek**
jen ve 20 hodin
25. sobota
v 17 a 20 hodin
26. neděle
v 17 a ve 20 hodin
Vstupné 12, 14, 16 Kčs
Sleva se poskytuje

- 28. úterý**
v 17 a ve 20 hodin
Vstupné 6 Kčs

- 29. středa**
v 17 a ve 20 hodin
Vstupné 3, 4, 5 Kčs
Sleva se poskytuje

- 30. čtvrtek**
v 17 a ve 20 hodin

- 31. pátek**
jen ve 20 hodin
Vstupné 6, 7, 8 Kčs

ZÁŘÍ 1984

- 1. sobota**
ve 14, 17, 20 hodin
2. neděle
ve 14, 17, 20 hodin
3. pondělí
v 17 a 20 hodin

VÍM, ŽE VÍŠ, ŽE VÍM

Italská barevná komedie - překvapující následky jednoho detektivního omylu. V hlavní roli Alberto Sordi a Monica Vittiová. České znění. Režie Alberto Sordi. Mládeži nepřístupný.

ANDĚL S ĎÁBLEM V TĚLE

Český barevný film - nediskrétní komedie z diskrétního života. V hlavní roli Zd. Studénková, K. Heřmánek, M. Kopecký, J. Korn. Režie V. Matějka. Mládeži nepřístupný.

POKLAD INKŮ

Barevný dobrodružný film NSR - Španělsko - Itálie. Příběh z peruánských hor. V hlavní roli G. Madison, W. Giller, Fr. Rabal. Režie G. Marischka. Mládeži přístupný.

NEBESKÉ DNY

Příběh lásky a žálivosti z farmářského západu. Hrají: R. Gere, Br. Adamsová, S. Shepard, Linda Mazová aj. Režie T. Malick. Americký barevný 70 mm velkoformát. Mládeži nepřístupný.

PES BASKERVILLSKÝ

Starší německý dobrodružný film o slavném případu Sherlocka Holmese. Režie K. Lamač. Mládeži přístupný.

PACHO, HYBSKÝ ZBOJNÍK

Slovenský barevný film na zbojnické téma. — V hlavní roli Jozef Króner. Režie Martin Tapák. Mládeži nepřístupno.

ROZKOŠNÝ PŘÍBĚH

Český film z roku 1936 - přepis populární operety „Podej štěstí ruku“ J. Mottla. V hlavní roli V. Ferbasová, Z. Kabátová, Ol. Nový. Režie V. Slavinský. Mládeži přístupný.

RÁNA DEŠTNÍKEM

Francouzská barevná komedie - v hlavní roli populární Pierre Richard. České znění. Režie G. Oury. Mládeži nepřístupný.

PŘEDPREMIÉRA !!!

E. T. MIMOZEMŠŤAN

Tri milióny světelných let od domova. Film obdržel čtyři Oscary. Režie Steven Spielberg. Mládeži přístupný. Americký barevný 70 mm velkoformát.

MĚSTSKÝ NÁRODNÍ VÝBOR
DOBRUŠKA

Odběratel :

Poštovné paušalováno !

KULTURNÍ KALENDÁŘ DOBRUŠKA 1984

vydává Městský národní výbor v Dobrušce
nákladem 1700 výtisků

Cena výtisku 1,50 Kčs. Tisk VČT 25 Rychnov nad Kněžnou

čj. 40[Z]84